

[Finansministeren.]

mende år er regnet med 5 528 mill. kr. Væksten udgør således knap 50 pct. og ikke som anført af det ærede medlem 100 pct.

Jeg beklager naturligvis at måtte korrigere det ærede medlems oplysninger på dette punkt. Det kan jo være vanskeligt for os alle sammen at finde ud af disse store tal, men egentlig burde det vel ikke være så vanskeligt for et medlem af finansudvalget som for os andre. Jeg er tilbøjelig til og ville helst tro, at det ærede medlem har været i god tro, da det ærede medlem foretog sin sammenligning; men der er det ejendommelige, at under diskussionen her i tinget i forbindelse med finanslovdebatten for to år siden påviste jeg en ganske tilsvarende fejl i det ærede medlems oplysninger, og det ærede medlem erkendte dengang, så vidt jeg husker, at hans oplysninger måtte være forkerte. Jeg gjorde opmærksom på, at den daværende finansminister — det var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen — ved fremsættelsen af finanslovsforslaget for 1953-54 gav oplysninger om de samlede drifts- og anlægsudgifters størrelse, men også nævnte, at beløbet var for lavt ansat, og det blev senere korrigeret. Men når dette nu ganske præcis er oplyst over for det ærede medlem hr. Thestrup for to år siden, synes det ærede medlem så, at jeg har nogen grund til at regne med, at det ærede medlem handler i god tro, når det ærede medlem nu to år efter foretager en sammenligning på akkurat samme fejlagtige grundlag? Jeg er ikke jurist og ved derfor ikke, hvor mange gange man kan gøre noget sådant og stadig regnes for at være i god tro. Man kan også sige, at der er tale om en dårlig hukommelse, og endelig kan man sige, at det skyldes, at man vil give befolkningen et indtryk af, at udviklingen har været anderledes, end den faktisk har været. Det synes jeg nu det ærede medlem skulle overlade til de dertil egnede blade.

Det ærede medlem hr. Thestrup nævnte, at jeg ved fremsættelsen af finanslovsforslaget havde sagt, at udgifterne ved folkepensionen var blevet langt større — jeg understreger, at det ærede medlem sagde langt større — end ventet, og det ærede medlem sluttede deraf bl. a., at direktør Kaj Christensen i sin tid havde haft ret i sin kritik af loven.

Også her er jeg lidt ked af det ærede medlems ordvalg, for det må vel siges at være en, skal vi kalde det noget fri fortolkning af mine ord, idet jeg blot sagde, at udgifterne var blevet lidt større end ventet. Nu må jeg bede det ærede medlem forstå, at når jeg siger, at udgifterne er blevet lidt større end ventet, er det, fordi de er blevet lidt større end ventet, og ikke fordi de er blevet meget større end ventet. Men det er åbenbart vanskeligt at nøjes med en sådan rent summarisk betegnelse af, hvad der er sket, og derfor nødsages jeg til at give et par tal.

Jeg kan da først nævne, at kommunernes samlede udgifter til folkepension i 1956-57 — det var det sidste år, før folkepensionsloven fik virkning — udgjorde 810 mill. kr., og at de for 1959-60, det år, finanslovsforslaget angår, anslås til 1 180 mill. kr., altså en stigning på 370 mill. kr. En del af denne udgiftsstigning ville imidlertid være indtruffet, uanset om folkepensionsloven var blevet gennemført. For det første er ydelserne blevet forøget ved pristalsregulering; det har betydet 70 mill. kr., og den forøgelse ville være indtrådt, selv om vi ikke havde vedtaget folkepensionsloven. For det andet ville der under alle omstændigheder have været en forøgelse i antallet af folkepensionister. Hvor stor er vanskeligt at sige, men regner man med den normale gennemsnitlige årlige tilvækst, beregnet over en årrække, bliver den heraf følgende merudgift ca. 75 mill. kr., hvilket i øvrigt er det samme beløb, som direktør Kaj Christensen gik ud fra. Tilsammen kan disse to forhold således forklare en udgiftstigning på 145 mill. kr., som ville være kommet i alle tilfælde og ikke er en følge af, at vi har gennemført folkepensionsloven. Den resterende udgiftsstigning på 225 mill. kr. må stort set henregnes til folkepensionsloven. I sin tid regnede man med en merudgift på 200 mill. kr., og derfor mener jeg, at det udtryk, jeg anvendte, nemlig at udgiften var blevet lidt større end ventet, er særdeles betegnende.

Det ærede medlem hr. Thestrup bad om en oversigt over, hvorledes statens udlån og tilskud til investeringer, bortset fra boliglån og Marshalllån, havde udviklet sig i den sidste halve snes år. Med hensyn til enkeltheder skal jeg henvise til de detaljerede op-